

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobkyně: **Mgr. S. W.**, narozená „X“,
bytem „X“,
zastoupená advokátem JUDr. Janem Walterem,
sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky**,
sídlem Kloknerova 2295/26, 148 01 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2017, č. j. MV-51368-5/PO-OVL-2017, sp. zn. HSUL-2085/2017,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky, ze dne 30. 5. 2017, č. j. MV-51368-5/PO-OVL-2017, sp. zn. HSUL-2085/2017, se **pro vadu řízení zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 13 200 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2017, č. j. MV-51368-5/PO-OVL-2017, sp. zn. HSUL-2085/2017, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí ředitele Hasičského záchranného sboru Ústeckého kraje (dále jen „ředitel HZS“) ze dne 11. 5. 2017, č. j. HSUL-2085-8/KKŘ-2017. Tímto rozhodnutím ředitele HZS byly žalobkyni poskytnuty požadované informace v čitelné podobě. Žalobkyně se rovněž domáhala přiznání náhrady nákladů řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně uvedla, že dne 22. 3. 2017 podala řediteli HZS žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), a to o poskytnutí 1. stanoviska Hasičského záchranného sboru Ústeckého kraje ze dne 9. 12. 2016, č. j. HSUL-7417-3/CV-2016, a 2. veškerých podkladů pro vydání tohoto stanoviska. Následně žalobkyně podrobně zrekapitulovala průběh správního řízení. O žádosti žalobkyně rozhodl ředitel HZS dne 5. 4. 2017, č. j. HSUL-2085-2/KKŘ-2017, přičemž toto rozhodnutí bylo potvrzeno žalovaným dne 2. 5. 2017, č. j. MV-51368-2/PO-OVL-2017, sp. zn. HSUL-2085/2017. Žalobkyně podala několik stížností na postup ředitele HZS. Přípisem ze dne 11. 5. 2017, č. j. HSUL-20185-8/KKŘ-2017, ředitel HZS opětovně zaslal žalobkyni požadované dokumenty, přičemž žalobkyně podala dne 16. 5. 2017 na postup ředitele HZS stížnost, která byla vyhodnocena jako odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Žalobkyně napadenému rozhodnutí vytýkala, že její žádost nebyla vyřízena v rozsahu údajů znečitelněných ve stanovisku ze dne 8. 12. 2016, č. j. HSUL-7417/CV-2016, a v závazném stanovisku ze dne 8. 12. 2016, č. j. HSUL-7417/CV-2016. Trvala na tom, že přípis ředitele HZS ze dne 11. 5. 2017, č. j. HSUL-20185-8/KKŘ-2017, nelze považovat za rozhodnutí, proti kterému by mohla brojit odvoláním. Žalovaný tvrzená nedůvodnost stížnosti nemůže být podle žalobkyně důvodem pro to, aby se ke stížnosti přistupovalo jako k odvolání. Podotkla, že sám ředitel HZS označil tento přípis za průvodní dopis.
3. Žalobkyně trvala na tom, že byla zkrácena na svém právu na informace dle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, a připomněla, že podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ musí být o žádosti o informace rozhodnuto ve lhůtě 15 dnů od jejího doručení. Doplnila, že InfZ obsahuje v § 16a odst. 1 písm. b) zvláštní prostředek na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, kterou je správní orgán prvního stupně, v tomto případě ředitel HZS, povinen předložit nadřízenému správnímu orgánu ve lhůtě 7 dnů, přičemž proti rozhodnutí o podané stížnosti není přípustný opravný prostředek.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný k výzvě soudu spolu se spisovým materiálem předložil písemné vyjádření k žalobě. V něm uvedl, že z odůvodnění rozhodnutí ze dne 5. 4. 2017, č. j. HSUL-2085-2/KKŘ-2017, jednoznačně vyplývá, že v rozsahu znečitelněných údajů byla žádost žalobkyně odmítnuta. Přípis vydaný ředitelem HZS je pouze neformálním sdělením, jehož vydání je v případě poskytnutí části požadované informace v souladu se zákonem. Opačná situace je v případě, kdy se požadované informace neposkytují. Tento postup označil Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalovaný v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Trval na tom, že nejednal v rozporu s § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť stížnost č. 3 nenaplněovala žádný ze zákonných důvodů pro podání stížnosti dle InfZ. K závěrečné námitce porušení subjektivních práv žalobkyně žalovaný uvedl, že nerozporuje žalobkyní zmiňovaná ustanovení InfZ. Odmítl však, že by žalobkyně byla zkrácena na svých právech, neboť ředitel HZS, jakož i žalovaný, postupovali v souladu s ustanoveními InfZ. Rovněž trval na tom, že ředitel HZS nebyl nečinný, neboť v zákonné lhůtě poskytl část žalobkyní požadovaných informací a v části její žádost odmítl, přičemž na příkaz svého nadřízeného správního orgánu žalobkyni zaslal dokumenty v čitelné podobě.

Replika žalobkyně

5. Žalobkyně nad rámec argumentace uvedené v žalobě k vyjádření žalovaného uvedla, že ve výrokové části rozhodnutí ředitele HZS ze dne 5. 4. 2017, č. j. HSUL-2085-2/KKŘ-2017, není zmínka o znečitelnění údajů, přičemž výrok neobsahuje zákonem požadovanou náležitost, a to označení konkrétních ustanovení právního předpisu, podle kterých by bylo možné žádost odmítnout. V odůvodnění rozhodnutí ředitele HZS není uvedena zmínka o anonymizaci údajů, ani o provedeném testu proporcionality dle § 8a InfZ ve spojení s § 5 odst. 3 a § 10 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOOÚ“). Zdůraznila, že stížností ze dne 16. 5. 2017 nebrojila proti jakémukoliv rozhodnutí ředitele HZS, nýbrž proti jeho postupu. Ředitel HZS však nepostupoval jedním ze způsobů uvedených v § 16a odst. 6 InfZ, nýbrž vybočil ze své pravomoci a rozhodl dle § 16 odst. 3 InfZ.

Posouzení věci soudem

6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věte druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věte první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost.
7. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
8. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 22. 3. 2017 podala žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce žádost o poskytnutí informace, jejíž obsah je uveden v 2. odstavci odůvodnění tohoto rozsudku. Poskytnutí informace ředitel HZS podle § 15 a § 11 odst. 3 InfZ částečně odmítl 2. výrokem rozhodnutí ze dne 5. 4. 2017, č. j. HSUL-2085-2/KKŘ-2017, a to v rozsahu žádosti o poskytnutí příloh k žádosti o vydání stanoviska dotčeného orgánu požární ochrany ze dne 7. 12. 2016. Proti 2. výroku rozhodnutí ředitele HZS žalobkyně podala odvolání, o kterém žalovaný rozhodl dne 2. 5. 2017, č. j. MV-51368-2/PO-OVL-2017, sp. zn. HSUL-2085/2017, tak, že odvolání Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobkyně zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil a dále přikázal řediteli HZS, aby žalobkyni poskytl čitelný již poskytnutý dokument ve lhůtě do 10 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Žalobkyně proti postupu ředitele HZS podala ve dnech 7. 4. 2017 a 17. 4. 2017 stížnost dle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ. Rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 5. 2017, č. j. MV-51368-2/PO-OVL-2017, sp. zn. HSUL-2085/2017, bylo o podaných stížnostech rozhodnuto, a to tak, že řediteli HZS bylo přikázáno poskytnout žalobkyni čitelné dokumenty. Ředitel HZS žalobkyni opětovně zaslal požadované dokumenty spolu s přípisem dne 11. 5. 2017, č. j. HSUL-2085-8/KKŘ-2017, přičemž žalobkyně si zásilku vyzvedla dne 15. 5. 2017. Žalobkyně podala následujícího dne, tj. dne 16. 5. 2017 (pozn. soudu chybně datováno dnem 16. 4. 2017) třetí stížnost, která byla žalovaným vyhodnocena jako odvolání. O třetí stížnosti žalobkyně žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.

9. Předmětem sporu je tedy otázka, zda stížnost žalobkyně ze dne 16. 5. 2017 byla ředitelem HZS správně posouzena jako odvolání, či nikoliv.
10. Dle § 16a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dále jen „stížnost“) může podat žadatel,
 - a) který nesouhlasí s vyřízením žádosti způsobem uvedeným v § 6,
 - b) kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti,
 - c) kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí, nebo
 - d) který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 nebo s výší odměny podle § 14a odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.
11. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, konstatoval, že: *„Institut stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace však nepokrývá pouze výše naznačené případy nečinnosti, ale je možno stížnost použít i v případech, v nichž byl sice povinný subjekt činný, ale neposkytl informace ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí, ale odkázal na jiná ustanovení tohoto zákona, např. žádost odložil nebo postupoval dle § 6. Žadatel, který se domnívá, že povinný subjekt nepostupoval v souladu s tímto zákonem [např. odložil žádost dle § 14 odst. 5 písm. b), ač je žádost srozumitelná, je z ní jasné, jaké informace žadatel požaduje anebo sice podání vady má, ale povinný subjekt nesplnil svou povinnost a nevyzval žadatele k upřesnění žádosti nebo odkázal žadatele na zveřejněnou informaci dle § 6, ač je takový postup nedostatečný atd.], má právo obrátit se prostřednictvím povinného subjektu na nadřízený orgán se stížností za podmínek daných § 16a [...]. Z výše uvedeného je patrné, že zákonodárce koncipoval institut stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace dle § 16a odst. 1 písm. b) a c) zákona o svobodném přístupu k informacím jako prostředek ochrany proti nečinnosti (srov. Furek, A. § 16a [Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace]. In: Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vyd. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 896). Stížností dle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím se žadatel o informaci domáhá odstranění nečinnosti v části jeho žádosti. Proti případnému rozhodnutí o odmítnutí ve zbývající části žádosti může žadatel podat odvolání dle § 16 zákona o svobodném přístupu k informacím. Stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) a c) zákona o svobodném přístupu k informacím je tak možné považovat, co do důvodu jejich podání a režimu vyřízení, za totožné (liší se toliko rozsahem nečinnosti povinného orgánu).“*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

12. K tomu soud doplňuje, že podle § 16 odst. 1 InfZ lze podat odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti, přičemž stížnost lze podat podle § 16a InfZ na postup při vyřizování žádosti o informace. Z odůvodnění podání žalobkyně ze dne 16. 5. 2017 označeného jako „*Stížnost č. 3 na postup Hasičského záchranného sboru Ústeckého kraje při vyřizování žádosti o informace ze dne 22. 3. 2017*“, je zřejmý nesouhlas žalobkyně s postupem ředitele HZS. Žalobkyně nebyla spokojena, jakým způsobem byla vyřízena její žádost o informace ze dne 22. 3. 2017, neboť jí nebyly zpřístupněny záměrně znečitelněné (anonymizované) údaje.
13. Podle § 37 odst. 1 správního řádu se posuzuje podání účastníka podle jeho skutečného obsahu. Ředitel HZS, jakož i žalovaný, vyhodnotili podání žalobkyně jako odvolání z důvodu, že podání žalobkyně nenaplnuje žádný ze zákonných důvodů pro podání stížnosti dle § 16a odst. 1 InfZ. Nicméně, aby bylo možno na podání žalobkyně nahlížet jako na odvolání, pak by muselo směřovat proti rozhodnutí správního orgánu. Náležitosti rozhodnutí podle § 68 správního řádu připsal ředitel ze dne 11. 5. 2017, č. j. HSUL-20185-8/KKŘ-2017, neobsahuje. V tomto přípisě ředitel HZS právnímu zástupci žalobkyně sdělil, že mu přílohou tohoto přípisu zasílá v čitelné podobě dokumenty, které mu dříve byly poskytnuty v nečitelné podobě. Konkrétně se jednalo o kopii souhlasného závazného stanoviska ze dne 9. 12. 2016, č. j. HSUL-7417-3/CV-2016, kopii souvisejícího souhlasného závazného stanoviska ke změně užívání stavby před dokončením ze dne 8. 12. 2016, č. j. HSUL-7417/CV-2016, a kopii žádosti o vydání stanoviska ze dne 7. 12. 2016.
14. Soud konstatuje, že odvolání podle § 16 odst. 1 InfZ je možno podat proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 InfZ. Toto rozhodnutí o odmítnutí žádosti povinný subjekt vydává, jestliže žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví. V přípisě ze dne 11. 5. 2017 však není uvedeno nic o tom, že by žalobkyni nebylo, byť i jen částečně, vyhověno, ačkoliv byly části poskytnutých dokumentů začerněny. Z tohoto důvodu nelze považovat přípis ze dne 11. 5. 2017 za rozhodnutí ani v materiálním smyslu.
15. Je zřejmé, že podání žalobkyně nemohlo být posouzeno jako odvolání nejen proto, že nesměřovalo proti rozhodnutí ředitele HZS, nýbrž i proto, že v odůvodnění tohoto podání žalobkyně výslovně nesouhlasila s postupem ředitele HZS, jakým jí byly informace poskytnuty. Postup žalobkyně má oporu v ustanovení § 16a odst. 1 písm. c) InfZ, které normuje, že stížnost lze podat i v případě, že informace byla poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí.
16. Podání žalobkyně tak bylo správně označeno jako stížnost a jako stížnost mělo být její podání ze dne 16. 5. 2017 vyřízeno. Otázka naplnění podmínek pro podání stížnosti (zákonných důvodů pro podání stížnosti dle InfZ) je otázkou meritorní a jako taková měla být posouzena v rámci vyřízení stížnosti žalobkyně.
17. V dané věci soud tedy přisvědčuje názoru žalobkyně, podle kterého nebylo řádně posouzeno její podání ze dne 16. 5. 2017, které bylo stížností podle § 16a InfZ. Vzhledem k tomu, že žalovaný postupoval podle § 16 InfZ, a nikoliv podle § 16a InfZ, dopustil se podstatného porušení ustanovení o řízení, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť nebylo rozhodnuto o stížnosti, ale o odvolání.
18. V následujícím řízení se žalovaný zaměří i na to, aby bylo ředitelem HZS řádně rozhodnuto o odmítnutí poskytnutí informace podle § 15 InfZ, jestliže nebudou poskytovány dokumenty v úplném znění.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

19. Podle § 16 odst. 5 InfZ soud při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout.
20. Podle tohoto ustanovení tedy platí, že pokud nejsou dány žádné důvody pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, měl by soud povinnému subjektu nařídít, aby požadované informace poskytl. V projednávané věci však za stávajícího stavu nelze uzavřít, že zde neexistují další zákonné důvody pro odmítnutí poskytnutí informace, neboť žalovaný nepostupoval při vyřízení stížnosti žalobkyně zákonným způsobem. Soud proto nemohl nařídít poskytnutí informace dle § 16 odst. 5 věty druhé InfZ.
21. Vzhledem k výše uvedenému soudu nezbylo než napadené rozhodnutí žalovaného bez nařízení jednání dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušit pro vadu řízení. Současně soud věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.
22. Vzhledem k tomu, že žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobkyni do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 13 200 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – písm. a); podání žaloby, podání repliky – písm. d)], a z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu].

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. ledna 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)